

РЕШЕНИЕ

№ 32174

гр. София, 02.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в
публично заседание на 25.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **8837** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.84, ал.2 във вр.с чл.76б, ал.1, т.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) и чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Ф. А. А., гражданин на С., [дата на раждане], ЛНЧ: [ЕГН], подадена чрез адв.Б., срещу Решение № 5-Б/23.07.2025 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците (ДАБ), с което не е допусната последващата молба на оспорващия за предоставяне на международна закрила, подадена с вх.№ КП-01-5641/07.07.2025 г.

Подателят на жалбата счита, че оспореният акт е незаконосъобразен, като постановен в противоречие с материалноправните разпоредби на закона и при съществени процесуални нарушения. Отрича тезата на административния орган, че не се е позовал на нови обстоятелства в последващата си молба, като излага подробни съображения. Отправя до Съда искане за отмяна на административния акт и връщане на преписката на интервюиращия орган с указания да допусне молбата до производство по предоставяне на закрила. В с.з. жалбоподателят се явява лично и с процесуален представител адв.Б., поддържа жалбата и моли Съда да я уважи по изложените в нея съображения.

Ответникът – Интервюиращ орган в ДАБ - в с.з. не изпраща представител, като е представил писмени бележки чрез юк.Т., в които оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена, а решението на интервюиращия орган да бъде потвърдено.

Прокурорът от СГП дава заключение за основателност на жалбата.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

По молба, подадена от жалбоподателя с вх.№ 326/06.08.2004 г., Председателят на ДАБ е постановил Решение № 13300/18.12.2024 г., с което е отхвърлена молбата на чужденец за предоставяне статут на бежанец и на хуманитарен статут. Решението е влязло в сила.

С последваща молба, подадена с вх.№ КП-01-5641/07.07.2025 г., жалбоподателят е поискал предоставяне на международна закрила. В нея е посочил, че ситуацията в страната му на произход е влошена. Размириците там продължават и след сваляне правителството на Б. А.. Изтъкнал е, че евентуалното му завръщане там би поставило живота му в опасност.

По молбата за закрила е постановено обжалваното Решение № 5-Б/23.07.2025 г. на интервюиращ орган при ДАБ, с което молбата не е допусната до производство по предоставяне на международна закрила. В него административният орган е изтъкнал, че наведените от кандидата доводи не разкриват релевантни обстоятелства, които в значителна степен да увеличават вероятността на лицето да се предостави закрила. Органът е анализирал обстановката в С. и е формирал извод, че в нея не се разкрива високо ниво на насилие.

В хода на съдебното производство пълномощникът на жалбоподателя представи писмени доказателства: протокол от проведено съдебно заседание на 11.07.2025 г. по адм.дело № 6730/2025 г. на АССГ, където процесуалният представител на ответника заявил, че ДАБ не разполага с достатъчно човешки ресурс, за да посочи какви са нападенията за ден, седмица или месец; за сведение на Съда „Предупреждение за пътуване“ от МВнР с определени степени за това според индекса на риска в С.; сведение от А. относно ЕСПЧ – спира депортирането на сирийски граждани, тъй като страната не е безопасна; месечен доклад за арести и задържани в С. към август 2025 г.

По реда на чл.176 ГПК жалбоподателят направи изявление, в което сподели, че е напуснал страната си недоброволно. Имало е междуплеменни конфликти, за което се е събрал племенен съвет. Последният е издал писмо, според което молителят е трябвало да бъде убит. Той е бил влюбен в момиче от другото племе, стигнали са до годеж, но на нея не са й разрешили да се сгоди и тя е била убита. Дошъл е в България да търси спокоен живот, тъй като в С. животът му бил в опасност. Цялото му семейство било принудено да напусне С.. Не желае да се връща в С., там животът му е в опасност. В неговата област управляват кюрдите и хората нямат достъп до официалните власт. В България е от една година и два месеца. Тук е баща му, който е с предоставен статут. Сподели, че останалите членове от семейството му са в Х., с тях комуникира по телефона. В С. молителят е бил ученик, след войната е напуснал училището и е избягал поради липсата на бъдеще. През юли 2024 г. е напуснал С. и е влязъл в Турция, после с каналджия е дошъл в България. Заяви, че ако остане в България, първо ще учи езика и след това ще се адаптира към живота тук.

При така установеното от фактическа страна Съдът достигна до следните правни изводи:

Оспореният акт е връчен надлежно на своя адресат на 07.08.2025 г., а жалбата, въз основа на която е образувано настоящото производство, е подадена на 13.08.2025 г. по ел.поща, от упълномощен от жалбоподателя адвокат (л.12) и при наличието на правен интерес. Това мотивира Съда да приеме, че жалбата е процесуално допустима.

Обжалваното решение е издадено от Д. П.-А., ст.експерт в Регистрационно-приемателен център-с.Баня на ДАБ, определен за интервюиращ орган със Заповед № РД-05-442/01.084.2025 г. на Председателя на ДАБ. Актът е издаден в срока по чл.76б, ал.1 във вр.с ал.2 ЗУБ, следователно е налице темпорална компетентност на административния орган. Решението е издадено в изискуемата от закона форма, съдържа реквизитите на индивидуален административен акт по АПК, мотивирано е с фактическите и правни основания за недопускане на молбата.

Не се установяват данни за нарушаване правата на жалбоподателя по чл.76в, ал.1 ЗУБ – липсват

данни той да е потърсил съдействие и помощ от страна на Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците и на други правителствени или неправителствени организации (чл.23, ал. 1ЗУБ); да е поискал достъп до събраната информация, въз основа на която ще бъде взето решение (чл.29а ЗУБ) – в случая това е сторено след постановяване на обжалваното решение. Жалбоподателят не се ползва от временна закрила, което изключва приложението на чл.58, ал.7 ЗУБ. Ето защо процедурата по проверка на допустимостта на последващата молба е надлежно проведена. Административният орган не е допуснал процесуални нарушения - изяснил е заявените от кандидата обстоятелства във връзка с индивидуалното му положение.

Правилно настоящата молба е приета за последваща. Легалната дефиниция на понятието "последваща молба" се намира в разпоредбата на § 1, т.6 от ДР на ЗУБ и се определя като молба за предоставяне на международна закрила в РБългария, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в РБългария е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на РБългария. Втората хипотеза - производството за предоставяне на международна закрила в РБългария да е приключило с влязло в сила решение и чужденецът да не е напуснал територията на Република България, е дадена при условията на алтернативност след използвания от законодателя съюз "или", следователно за жалбоподателя е изпълнена втората хипотеза от нормативния текст - производството за предоставяне на международна закрила в РБългария е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на РБългария, което е достатъчно да се приеме, че молбата му е последваща по смисъла на закона. В този ред на мисли Решение № 13300/18.12.2024 г. е влязло в сила.

Правилото на чл.13, ал.2 ЗУБ предвижда, че подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава шеста, раздел III. На свой ред нормата на чл.76а от закона визира задължението на административния орган да прецени допустимостта на последващата молба за международна закрила нейната, преди да се пристъпи към разглеждането ѝ по същество. Съгласно чл.76б, ал.1, т.2 ЗУБ в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Процедурните правила относно разглеждането на последващите молби са уредени в чл.42 от Директива 2013/32/ЕС, като е предоставено на държавите-членки право да могат да уредят в националното си законодателство правила за предварителното разглеждане съгласно чл.40. Тези правила могат да задължават съответния кандидат да посочи фактите и да изложи доказателства, които оправдават новата процедура.

Нормата на това чл.33, § 2, б."г" от Директива 2013/32/ЕС обявява последваща молба за недопустима, ако не са се появили или не са били представени от кандидата нови елементи или факти, свързани с разглеждане на това дали лицето отговаря на условията за предоставянето на международна закрила по Директива 2011/95/ЕС.

По силата на чл.40, § 2 от Директива 2013/32/ЕС с цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно чл.33, § 2, б."г" първоначално последващата молба за международна закрила е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива

2011/95/ЕС. Ако в предварителното разглеждане по § 2 бъде заключено, че са установени или представени от кандидата нови елементи или факти и те увеличават в значителна степен вероятността той да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС, разглеждането на молбата продължава в съответствие с разпоредбите на глава II (чл.40, § 3 от Директива 2013/32/ЕС).

В случая интервюиращият орган е действал в съответствие с европейските процедурни правила. За нови обстоятелства по смисъла на чл.13, ал.2 ЗУБ следва да се приемат не само тези, които са възникнали след приключване на предходното производство за предоставяне на закрила по ЗУБ, но и такива, които не са били изложени в него, с уточнението да са от съществено значение за личното положение на кандидата или страната му на произход, т.е. релевантни за правилното решаване на основния спор за наличието на материалноправните предпоставки по чл.9 ЗУБ за предоставяне на международна закрила. В тази връзка нови факти и обстоятелства следва да се тълкуват като новооткрити факти, т.е. самото откриване и навеждане на съответния факт или елемент от бежанската история следва да е станало след влизане в сила на предходното решение, респ. тогава те не са преклудирани при предходното разглеждане на молбата за закрила. Преклудирани са тези факти и обстоятелства, които вече са разгледани в предходните производства за закрила.

Съгласно Решение на СЕС от 10 юни 2021 г. LH срещу Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid по дело C-921/19: Член 40, параграфи 2 и 3 от Директива 2013/32 предвижда обработване на последващите молби на два етапа. Първият етап е с предварителен характер и има за предмет проверка на допустимостта на тези молби, докато вторият етап се отнася до разглеждането им по същество. Първият етап също се провежда на две стъпки, като всяка от тях е свързана с проверка на отделните условия за допустимост, установени в същите разпоредби. На първо място, чл.40, § 2 от Директива 2013/32 предвижда, че с цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно чл.33, § 2, б."г" от тази директива, първоначално последващата молба е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95. Само ако действително са налице такива нови елементи или факти спрямо първата молба за международна закрила, разглеждането на въпроса за допустимостта на последващата молба продължава в съответствие с чл.40, § 3 от тази директива, за да се провери дали тези нови елементи и факти увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да отговори на условията за предоставяне на този статут.

Според тълкуването на СЕС, предоставено в т.58 от Решение от 13 юни 2024 г. по дело C-563/22: чл.40 от Директива 2013/32, разглеждан във връзка с чл.12, § 1, б."а", второ изречение от Директива 2011/95, трябва да се тълкува в смисъл, че органът, който се произнася по основателността на последваща молба за международна закрила, е длъжен да разгледа фактите, представени в подкрепа на тази молба, включително когато тези факти вече са били преценени от органа, който окончателно е отхвърлил първата молба за международна закрила.

В последващата си молба жалбоподателят се е позовал на обстоятелства, които е счел за нови и относими към личната му бежанска история.

Тези негови доводи не се споделят от Съда.

С подадената последваща молба същият заявява, че иска да му бъде предоставена международна закрила въз основа на новонастъпили обстоятелства, но не излага по същество такива свързани с личното му положение, а само със ситуацията в страната му по произход – въз основа на статии в

електронни медии. Счита, че в държавата му по произход има новонастъпили обстоятелства, които са от значение за произнасянето на молбата му. Декларира, че положението в С. се е променило и към момента е влошено след падането на власт на президента Б. А. и завземането на страната от бунтовническата организация "Х. Т. ал Ш.", бивше подразделение на "Ал Каида". Счита, че в държавата му по произход има новонастъпили обстоятелства, които са от значение за произнасянето на молбата му.

За нови обстоятелства по смисъла на чл.13, ал.2 ЗУБ следва да се приемат тези, които са възникнали след приключване на предходното производство за предоставяне на закрила по ЗУБ, както и такива, които не са били изложени в него, но с уточнението да са от съществено значение за личното положение на чужденеца или страната му на произход. В случая не е спазено това изискване спрямо съдържанието на релеванните обстоятелства.

И в предходното административно производство не е било спорно, че жалбоподателят е гражданин на С.. Обстоятелствата във връзка с актуалната общественно-политическа обстановка в страната му на произход са изяснени в хода на проведеното административно производство. След влизане в сила на споразумението за прекратяване на огъня в района на А. ал Араб (Кобани), област Х., на 18 декември 2024 г., турските сили и подкрепяните от Турция фракции, от една страна, и Сирийските демократични сили (SDF), от друга, се съобразяват с постигнатото с посредничеството на САЩ споразумение, с изключение на размяната на удари между SDF и подкрепяни от Турция фракции близо до района Jisr Quarquzaq. В този контекст атаките и опитите на подкрепяни от Турция фракции да нахлуят в района са преустановени. Източници на Сирийската обсерватория за човешки права (SOHR) съобщават, че турските сили и техните фракции са се ангажирали с прекратяване на огъня, започнал на 18 декември, заедно с SDF и с посредничеството на САЩ. Командирът на SDF е обявил, че ще издаде предположение за създаване на демитализирана зона в [населено място], докато силите за сигурност се прегрупират под наблюдението на САЩ, за да осигурят района за постоянно. Според ВКБООН, в период 08-29 декември 2024 г. 58 400 души са се завърнали в С. (основно от Л., Й. и Турция). От началото на 2024 г. (до 29 декември 2024 г.) приблизително 419 200 сирийски бежанци са се завърнали в страната, повечето от тях в Р., А. и Д.. На 06 януари 2025 г. С. осъществява първата за 2025 г. трансгранична мисия на ООН и С. С., провеждайки обучение за парамедици в А., северен Х.. Планирани са и допълнителни мисии от Турция, а през 2024 г. ООН е изпълнила общо 386 трансгранични мисии в С. С. - средно 30 мисии на месец, предимно за наблюдение на проекти, извършване на оценки и ангажиране на общности. ВКБООН съобщава, че повече от 125 000 сирийци са се завърнали в страната си на произход за период от един месец след падането на правителството на А. на 08 декември м.г. Основните райони на завръщане са А., Рака и Д., а ВКБООН и неговите партньори присъстват на няколко гранично-пропускателни пункта. Пазарите в С. продължават да функционират с адекватна наличност на повече стоки, а партньорите за продоволствена сигурност съобщават, че има широка гама от хранителни продукти, доставяни на местно ниво и чрез внос. Службата на ООН за координация по хуманитарните въпроси (О.) обявява на 30 януари 2025 г., че над 25 000 души са разселени от североизточния [населено място]. Агенцията на ООН подкрепя поддръжката на имиграционните съоръжения на гранични контролно-пропускателен пункт "Д. Я." между Л. и С., които са разграбени в началото на декември 2024 г.

Въз основа на анализа на данните за ситуацията в С. правилно административният орган е констатирал, че не са налице законовите основания за допускане на последващата молба до производство за представяне на международна закрила.

Действително, ситуацията в С. е променена след постановяването на решението за отказ, но промяната е в положителна насока и сама по себе си не е основание за получаване на бежански или хуманитарен статут. След падането на режима на президента Б. А., на 27 ноември 2024 г. ислямистката групировка "Х. Т. ал Ш." (HTS), чийто контрол преди това е ограничен до части от провинциите А. (Х.) и Идлиб, започва голяма офанзива в С. С., в сътрудничество със съюзни бунтовнически фракции. Първоначално бунтовниците превземат А., втория по големина град в страната, на 5 декември пада [населено място], а два дни по-късно е превзет и третият по големина град в С., Х.. На 8 декември 2024 г. бунтовниците, водени от HTS, навлизат в Д., а същия ден президентът Б. А. напуска страната. Представители на бившия

сирийски режим продължават да се помиряват и да уреждат статута си с временното правителство на страната. Военен персонал на бившия режим, лица, призовани за задължителна служба, се явяват в центрове за уреждане на статута в голяма численост в дните, откакто "Х. Т. ал Ш." обявява обща амнистия. На 21 декември 2024 г. Сирийският вестник Al Watan съобщава, че най-малко 34 000 бивши членове на режима на А. са подали заявления за уреждане на статута си в центрите в осем провинции, като най-малко 20 000 от тези кандидати произхождат от "крепостите" на бившия режим в провинциите Л. и Т.. В справката е посочено още, че към 29 декември 2024 г. 94 от общо 114-те подкрепяни от Върховния комисариат за бежанците на ВКБООН) обществени центрове в С. възобновяват своята дейност. От 27 ноември 2024 г. насам 58 500 души са се свързали с обществените центрове, за да се регистрират и да получат достъп до услугите за закрила. Според ВКБООН, в периода 8-29 декември 2024 г. 58 400 души са се завърнали в С. (основно от Л., Й. и Турция). От началото на 2024 г. (до 29 декември 2024 г.) приблизително 119 200 сирийски бежанци са се завърнали в страната, повечето от тях в Р. (25%), А. (Х.) (20%) и Д. (20%). В бюлетин на ВКБООН се посочва, че според оценки на Комисариата, от 8 декември 2024 г. насам 115 000 сирийци са се завърнали обратно в С.. Тези данни се основават на публични изявления за приемащите страни, контакти с имиграционните служби от вътрешността на С., както и на граничен мониторинг, извършван от ВКБООН и партньорски организации.

На 7 януари 2025 г. международните полети от летището в Д. са възобновени за първи път след падането на режима на Б. А., съобщава електронното издание на британския вестник The Guardian. Възобновяването включва първия директен полет от катарската столица Доха от 13 години насам, който е посрещнат в празнична атмосфера в залата за пристигащи пътници. В началото на януари 2025г. САЩ предоставя шестмесечно изключение от санкциите, т.нар. общ лиценз, за да позволи хуманитарна помощ след края на управлението на Б. А. в С.. Изключението, валидно до 7 юли 2025 г., позволява определени транзакции с държавни институции, включително болници, читалища и комунални услуги на федерално, регионално и местно ниво, както и със свързани с HTS организации в цяла С.. Въпреки че санкции не са отменени, лицензът също така позволява транзакции, свързани с продажбата, доставката, съхранението или даряването на енергия, включително петрол и електричество, към или в С.. Той също така позволява лични трансфери и определени дейности, свързани с енергията, в подкрепа на усилията за възстановяване. След премахването на санкциите Катар обявява, че ще помогне за финансирането на 400-процентно увеличение на заплатите в публичния сектор, обещано от сирийското временно правителство. На 13 май 2025 г. президентът на САЩ Д. Т. заявява, че ще разпорежи промяна на санкциите срещу С. по молба на престолонаследника на С. А., което е важна промяна в политиката на САЩ преди очакваната среща със сирийския президент А. ал Ш.. Премахването на американските санкции, откъсващи С. от световната финансова система ще проправи пътя за по-голямо участие на работещите в С. хуманитарни организации, улеснявайки чуждестранните инвестиции и търговията, докато страната се възстановява.

Данните за актуалната ситуация в С., която Съдът възприема от служебно известните му справки, представени по адм.дело № 645/2025 г., адм.дело № 3810/2025 г. и адм.дело № 12932/2024 г., както и публични данни за същата от български медии, също сочат, че сирийските граждани могат да се завърнат в мястото и района на постоянно местожителство, както и да се установят в множество от зоните в страната, контролирани от правителствените сили, включително най-големите градове Д., Х. и Х., или контролираните от кюрдските сили големи части от провинциите Д. А., Р., Х. и части от провинцията Х., в които ситуацията не може да се определи като такава на безогледно насилие и към момента.

Съгласно изявлението на сирийското президентство, новите власти в С. обявяват сформиранието на седемчленен комитет за изготвяне на конституционна харта за управление на прехода към демокрация. Новите власти са съсредоточени върху възстановяването на С. и нейните институции. След провеждане на преговори Сирийските демократични сили (SDF) се съгласяват да интегрират своите военни сили и граждански институции в структурата на новото сирийско правителство. Ръководените от кюрдите SDF и Сирийският демократически съвет (SDC) се споразумяват да интегрират своите военни сили в армията на новото сирийско правителство.

BBC News посочва, че лидерът на С. А. ал Ш. обещава да потърси отговорност на всеки, замесен в нараняване на цивилни след дни на сблъсъци, при които се твърди, че сирийските сили за сигурност са убили стотици цивилни от алаутското религиозно малцинство. На 13 март 2025 г. временният президент на

С. подписва конституционна декларация, обхващаща петгодишен преходен период, която урежда разделението на властите, съдебната независимост и гарантира правата на жените, свободата на изразяване и свободата на медиите. Сирийският президент обявява преходно правителство, назначавайки 23-ма министри в нов разширен и приобщаващ кабинет, в който са включени и представители на християнското малцинство. През март е приета и конституционна декларация, предназначена да служи като основа за междинния период, ръководен от А. ал Ш..

Броят на завърналите се в С. от началото на 2024 г. става 842 570 души и 1 186 147 вътрешно разселени лица са се завърнали по домовете си. ВКБООН и партньорите продължават да осигуряват основни услуги чрез разпределянето на нехранителни и основни хранителни стоки. Наскоро стартира платформата SyriaIshome, насочена към подпомагане на завръщащите се лица.

В конкретния случай не се установява към настоящия момент на цялата територия на С. конфликтът да достига до ниво, пораждащо сериозни и потвърдени основания да се смята, че търсещият закрила, върнат в С., в конкретен регион, поради самия факт на присъствието си на територията се излага на реална опасност да претърпи тежки заплахи срещу живота или личността си. Административният орган е извършил преценката си по прилагане на чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ въз основа на информацията за държавата на произход на търсещия закрила, съдържаща се в общоизвестни надеждни източници. Установено е, че в момента не е налице вътрешен или международен въоръжен конфликт на територията на цялата страна. Въпреки че в някои части на страната положението е несигурно, не следва насилието във всички части на държавата да се определя като безогледно. Сблъсъците в определени части на страната са спорадични и като такива не могат да се оценят като въоръжен конфликт. В конкретния случай не се установява спрямо кандидата да са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на С. той ще бъде изправен пред реален риск да стане обект на заплаха, релевантна на предоставяне на хуманитарен статут по чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ.

В страната са започнали помирителни процеси, свързани най-вече с призивите на временното правителство на групировката "Х. Т. аш Ш." за реинтеграция на всички воювали в миналото групировки в мирния процес. Районът на големите градове са зона, контролирана от правителството. От 2020 г. конфликтът се приема за такъв в застои, при който фронтовите линии остават относително стабилни. Въпреки регистрирани случаи на насилие, тези случаи не могат да бъдат определени за достигащи нивото, разглеждано в Решение от 17 февруари 2009 г. на Съда на Европейския съюз по дело С-465/07. Дори и да се приеме наличие на въоръжен конфликт в С., то същият явно не е повсеместен. Съществуването на въоръжен конфликт в страната на произход на търсещото закрила лице не е предпоставка във всички случаи да се предоставя хуманитарен статут на основание чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ. Прилагането на визирания законов текст изисква оценка на конкретния случай, каквато е извършена от административния орган и правилно е формиран извод, че визираната разпоредба от ЗУБ не намира приложение спрямо чужденеца. Относно становището, дадено от ВКБООН през декември 2024 г. относно връщане в С., следва да се има предвид, че актуалната общественно-политическа обстановка в С. оборва тезата в това становище, публикувано непосредствено след промяната на режима в С., поради което Съдът следва да съобрази изводите си с актуалното положение в страната. В становището на ВКБООН препоръката е "до надеждна информация, която да позволява оценка" на ситуацията. След падането на режима на Б. А. цялостната обстановка в С. се нормализира, има статистика за прибрали се в С. сирийци и вътрешно разселени лица, които са се завърнали по домовете си. Има данни за широка мрежа от услуги, обществени центрове, които предоставят помощ и съдействие на завръщащите се лица.

Следва да се отчете възприетата в цитираната практика на СЕС условност, че "колкото по-способен евентуално е молителят да докаже, че е специфично засегнат поради присъщи на личното му положение елементи, толкова по-ниска ще бъде степента на безогледно насилие, която се изисква, за да може той да търси субсидиарна закрила", т. е. хуманитарен статут. В тази насока следва да се отчете фактът, че самото лице споделя обстоятелства, които да са представлявали непосредствената заплаха за живота му в С., но те са с криминален произход, основани на междуплеменни междубособици и на това основание се намират извън предметния обхват на ЗУБ.

Съвкупната преценка на изложените дотук факти и обстоятелства налага извод за законосъобразност на обжалваното решение, като същото отговаря на условията за редовно действие на административен акт,

което предполага отхвърляне на жалбата против него.
Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на Ф. А. А., гражданин на С., [дата на раждане] , ЛНЧ: [ЕГН], срещу Решение № 5-Б/23.07.2025 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците, с което не е допусната последващата молба на оспорващия за предоставяне на международна закрила, подадена с вх.№ КП-01-5641/07.07.2025 г.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: